

РЕШЕНИЕ

№ 4187

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **10165** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. С. А. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 срещу отказ за възстановяване на контролни точки на Началника на 01 сектор, „К. и ОВ”, при отдел „Пътна полиция” – СДВР, обективиран в писмо от 26.09.2012 г.

В жалбата от съда се иска да отмени оспорения акт като незаконосъобразен – издаден при липсата на материално-правни предпоставки и съществени нарушения на административно-производствените правила. Инвокират се доводи, че описаните в писмо вх. № 12208/21.09.2012 г. наказателните постановления, никога не са били връчвани на Н.. Посочено е, че по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН се връчват наказателни постановления, когато сочения за нарушител не е намерен на посочения от него адрес. Според оспорващия той не променял постоянния си адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 от 2006 г. и е получавал на него всички изпратени му книжа от различни държавни институции. Твърди се, че процесните НП са издадени през 2009 г., поради което по силата на чл. 11 от ЗАНН, във връзка с чл. 82 от НК, е изтекла предвидената в закона давност и наложените наказания не подлежат на изпълнение.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява и не се представлява. В писмена молба са развити допълнителни съображения за основателност на жалбата.

Ответникът по жалбата, чрез пълномощника си юрисконсулт Ч., оспорва жалбата в

представения писмен отговор, като неоснователна и моли, процесния акт да бъде оставен в сила, като законосъобразен.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата и в открито заседание доводи, изразеното становище на ответника по жалбата и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено следното:

Между страните не се спори, че оспорващият Н. е взел участие в проведен от [фирма] курс за допълнително обучение, във връзка с възстановяване на 1/3 от изгубени контролни точки по Наредба Из-1959/27.12.2007 г. по силата на наложени с наказателни постановления за извършени административни нарушения по Закона за движение по пътищата.

Със заявление до началника на отдел „Пътна полиция” - СДВР вх. № 12208/21.09.2012 г. оспорващият е поискал, да му бъде частично възстановен броя на контролните точки. Приложени са Удостоверение за преминато допълнително обучение № 163 от 17.09.2012 г., съгласно чл. 157, ал. 3 от ЗДвП и протокол № 26/17.09.2012 г., от който е видно, че Н. е положил тест на същата дата, съгласно чл. 158, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Извършвайки служебна справка в информационната система на отдел „Пътна полиция”, административният орган е установил, че Н. има наложени административни наказания „глоба”, с влезли в сила наказателни постановления № НП 1450/525/09, № 116821/09 и № 0615/765/09, като санкциите не са заплатени, което е пречка за възстановяване броя на контролните точки, според чл. 158, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 190, ал. 3 от ЗДвП.

Видно от описаните по-горе и приети по делото наказателни постановления, върху първите две от тях е положен печат, че са връчени по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и са влезли в сила. С писмо рег. № 8301 от 04.11.2012 г. Началникът на РУП – [населено място] е уведомил съда, че НП № 765/09 е изпратено за връчване на 16.09.2009 г. на СД КАТ – [населено място] и до настоящия момент не е върнато.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни писмото, съдържащо оспорения отказ да е връчено на Н. редовно, поради което следва да се приеме, че подадената до СРС жалба на 15.10.2012 г. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 158, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, броят на точките за потвърждаване валидността на свидетелството се възстановява, чрез частично увеличаване с 1/3 от първоначалния брой точки след преминато допълнително обучение, но не повече от веднъж за срок от 1 година, при условие че водачът е изпълнил задълженията си по чл. 190, ал. 3, което удостоверява със съответните платежни документи, т.е. ако водачът е заплатил наложените му по реда на ЗДвП административни наказания „глоба”.

По силата на чл. 190, ал. 1 и ал. 3 от ЗДвП, след влизането в сила на наказателно

постановление, с което се налага наказание на водач или собственик на моторно превозно средство, препис от него се предоставя на съответното структурно звено на Министерството на вътрешните работи, където се водят на отчет водачът и моторното превозно средство. Иззетите в този случай свидетелства за управление се изпращат на съответната служба на Министерството на вътрешните работи за съхранение и отчет, а наложеното наказание "глоба" се заплаща в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление или съдебното решение или определение на съда при обжалване.

Тълкуването на визираната разпоредба налага недвусмислено извода, че задължението за заплащане на „глобата“, възниква след влизане в сила на НП.

Съгласно чл. 64 от ЗАНН, наказателните постановления, влизат в сила, когато не подлежат на обжалване, не са били обжалвани в законния срок или са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда. В разглеждания казус е безспорно, че процесните НП, на които се е позовал административният орган подлежат на обжалване, но няма данни те да са били обжалвани от сочения за нарушител. Според чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, нарушителят и поискалият обезщетение могат да обжалват постановлението в седемдневен срок от връчването му, т.е. правото на инициране на съдебна проверка, може да се реализира от заинтересованото лице, едва след като то е надлежно уведомено за издаването на НП. Съобщаването на НП се извършва чрез връчване на препис срещу подпис, а когато нарушителят или поискалият обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването /чл. 58, ал. 2 от ЗАНН/. За да се счита за редовно връчено едно НП, по реда на посочената разпоредба е необходимо да са налице доказателства, че наказаното лице е търсено, но не е намерено или че е сменило адреса си, без да посочи нов. За нито едно от трите НП няма данни да са предприемани действия по връчването им на Н., нито чрез специално натоварените с тези задължения служители при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, нито чрез изпращането им чрез пощенски оператор. По отношение на НП № 765/09 съдът е уведомен, че е изпратено за връчване на 16.09.2009 г. на СД КАТ – [населено място] и до настоящия момент то не е върнато.

От изложеното следва единствено възможния извод. Описаните в писмения отказ на Началника на 01 сектор, „К. и ОВ“, при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, обективирани в писмо от 26.09.2012 г. наказателни постановления не са връчени редовно, поради което не са влезли в сила, към момента на издаването им. По тази причина за Н., към тази дата не е било налично задължение за заплащане на наложените му административни наказания глоба, поради което искането му за възстановяване на 1/3 от контролните точки, след преминало допълнително обучение е било основателно.

По отношение на направеното от оспорващия възражение за изтекла давност, този въпрос може да се реши единствено в хода на съдебното производство, в случай, че НП бъдат оспорени пред компетентния съд. Следва да се има предвид, че давността по чл. 82 от НК и давността по чл. 171 от ДОПК са два различни института. С изтичане на срока по първата се прекратява възможността за административно-наказателно преследване на сочения за нарушител, докато втората касае възможността за изпълнение на публични вземания, установени със съответните актове по чл. 209, ал. 2 от ДОПК. Т.е., ако е налице влязло в сила наказателно постановление, установеното с него задължение би се погасило само след изтичане на

предвидения в чл. 171 от ДОПК срок.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен, а преписката да се върне на Началника на отдел „Пътна полиция” – СДВР, съгласно чл. 25 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, за издаването на акт, с който да се удовлетвори искането на Н. за възстановяване на 1/3 от контролните точки.

Предвид на факта, че оспорваният не е поискал разноски, с оглед изхода на делото, на същия не се дължат такива.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2, пр. 2 и чл. 174 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. С. А. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2 отказ за възстановяване на контролни точки на Началника на 01 сектор, „К. и ОВ”, при отдел „Пътна полиция” – СДВР, обективиран в писмо от 26.09.2012 г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на отдел „Пътна полиция” при Столична Дирекция на Вътрешните Работи за ново произнасяне по искането на И. Н., при спазване на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..